

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง วรรณกรรมร่วมสมัยสนใจเยาวชน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อ่าน พุด คิด พิจารณา เสริมคุณค่าชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง วรรณกรรมร่วมสมัยสนใจเยาวชน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของวรรณกรรม

วรรณกรรม หมายถึง งานหนังสือ งานประพันธ์ บทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้ว และร้อยกรอง เช่น วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ วรรณกรรมฝรั่งเศส วรรณกรรมประเภทสื่อสารมวลชน

หลักการเขียนแสดงความคิดเห็นจากการอ่านวรรณกรรม

๑.	อ่านวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ ให้เข้าใจ ตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อจับใจความจากเรื่อง
๒.	ตั้งคำถามจากเรื่องว่า “ใคร ทำอะไรที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และได้ข้อคิดอะไรจากเรื่อง”
๓.	เขียนข้อมูลหรือข้อเท็จจริงก่อน แล้วจึงเขียนความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเอง โดยใช้เหตุผลหรือหลักฐานที่น่าเชื่อถือมาประกอบ
๔.	เขียนในเชิงสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะ และสะท้อนข้อคิด/ประโยชน์จากเรื่องที่อ่าน
๕.	มีมารยาทในการเขียน ไม่ใช่ถ้อยคำรุนแรงในการแสดงความคิดเห็น ควรใช้ภาษาสุภาพ

ตัวอย่างการอ่านและเขียนข้อคิดเห็นจากการอ่านวรรณกรรม

“ความสุขของกะทิ”

ผู้แต่ง : งามพรรณ เวชชาชีวะ

ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙

บทนำของเรื่อง

เรื่อง “ความสุขของกะทิ” ได้ถ่ายทอดเรื่องราวความเป็นอยู่ ที่เข้มแข็งของเด็กหญิงกะทิ (ตัวละครเอก) โดยบุคลิกภาพของกะทิช่วยให้ผู้อ่านได้รู้ถึงความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ว่าควรเป็นอย่างไร ชีวิตคนเรามีทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไป โดยกะทิได้สูญเสียครั้งสำคัญ คือ การสูญเสียแม่ผู้เป็นที่รัก

สรุปเรื่องย่อ

กะทิ ในวัย ๙ ขวบ ที่กำลังจะสูญเสียแม่ ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งเนื้ออ่อนแรง แม่รู้ตัวว่าไม่สามารถเลี้ยงดูกะทิได้ จึงฝากกะทิให้ตากับยายเลี้ยง กะทิเติบโตมาอย่างสุขสบายด้วยความรักของตาและยาย ในบ้านหลังน้อยริมคลองอันอบอุ่น แม่ของกะทิ มีวิธีการคิด และวิธีแก้ปัญหาด้วยตัวเองก่อนที่จะตาย คุณตาของกะทิเป็นทนายที่เกษียณแล้ว มีจิตใจดีอารมณ์ดีเรียกเสียงหัวเราะจากกะทิ และครอบครัวได้เสมอ ส่วนคุณยายเป็นคนมีความรู้ดี แต่ป๋นแก่ง เคร่งครัด และหัวโบราณ คุณยายจะสอนกะทิเรื่องต่าง ๆ นานา เช่น การทำอาหาร การอยู่ในสังคม แต่เมื่อทั้งสองมาอยู่ต่างจังหวัดก็ทำตัวใช้ชีวิตอย่างคนชนบท ด้วยเหตุผลที่กะทิอยู่กับตาและยายตั้งแต่เด็ก จนทุกวันนี้ กะทิจำเรื่องราวของแม่ไม่ได้แล้ว ตากับยายไม่เคยพูดถึงแม่ของกะทิเลย ในใจของกะทิอยากเจอแม่มาก ตากับยายบอกกะทิว่าแม่ไม่สบาย ตอนนี้รักษาตัวอยู่ที่บ้านชายทะเล และหลังจากกะทิเจอแม่ได้ไม่นาน แม่ของกะทิก็จากไปอย่างสงบ หลังจากนั้น เพื่อน ๆ ของแม่ได้พากะทิไปบ้านที่กรุงเทพฯ บ้านที่แม่กับกะทิเคยอยู่ด้วยกัน ที่นั่นมีเอกสารเกี่ยวกับแม่ซึ่งเป็นคนรวบรวมเรื่องราวชีวิต โดยมีตั้งแต่ตอนที่แม่เจอพ่อของกะทิ เมื่อครั้งไปเรียนและทำงานที่อังกฤษ พ่อกับแม่ได้แต่งงานกัน แล้วแม่ก็ย้ายไปทำงานที่ฮ่องกง จึงต้องแยกกันอยู่ หลังจากแม่ย้ายไปทำงานที่ฮ่องกง ต่อมาแม่รู้ว่าพ่อกลับไปคุยกับคนรักเก่า แม่จึงตัดสินใจกลับมาอยู่กรุงเทพฯ และก็ได้รู้ว่าตนเองตั้งท้อง แม่ได้เขียนจดหมายเอาไว้ให้กะทิอ่าน เพื่อให้กะทิตัดสินใจเองว่า จะไปอยู่กับพ่อหรือไม่ สุดท้ายกะทิก็ตัดสินใจที่จะอยู่กับตาดยายเหมือนเดิม

สิ่งที่กะทิเป็น

กะทิเป็นเด็กที่ขี้มรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น รับรู้ความเศร้าของตนเอง และยอมรับการสูญเสียที่เกิดขึ้น และไม่อยู่กับความรู้สึกเศร้านาน แม่จิตใจของกะทิจะรู้สึกต่อต้าน และต้องการปฏิเสธความจริงว่าแม่กำลังจะจากไปเมื่อเวลาผ่านไปกะทิสามารถปรับความรู้สึกให้กลับมาเป็นปัจจุบันได้

กะทิมีชีวิตชีวาเปิดรับประสบการณ์ต่างๆเข้ามาในชีวิตตามที่เกิดขึ้น แม้ว่าเพิ่งเสร็จสิ้นงานศพของแม่ กะทิให้ความสนใจที่จะไปเข้าค่ายดูดาว

กะทิเชื่อในสัญชาตญาณและความคิดของตนเอง กะทิมีพฤติกรรมที่แสดงออกตรงกับความต้องการของจิตใจโดยไม่ลังเลหรือรอคำสั่ง

กะทิมีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระ มั่นใจในการแสดงความสามารถของตนเอง และชอบความงามของธรรมชาติ มีจินตนาการ มีสุนทรียภาพสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ

ข้อคิดของเรื่อง “ความสุขของกะทิ”

๑. ชีวิตคนเราไม่แน่นอน จะทำอะไรก็ควรรีบทำ
๒. การที่เราจะมีความสุขนั้นขึ้นอยู่กับตัวเราไม่ใช่สิ่งรอบกาย
๓. ชีวิตของคนเรามีทั้งสุขและทุกข์
๔. ชีวิตนั้นจะชอกช้ำหรือสวยงามแค่ไหน สุดท้ายแล้วมันก็ผ่านไป เกิดขึ้นมากก็มีวันจบไป

แหล่งที่มาของข้อมูล : www.yokzuza.com